

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

Vita S. Hermenegildis martyris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

MARTYRIVM S. HERMENIGILDI
lij Regis VVifgotthorum. per D. Gregorium Pa
lib. 3. dialog. cap. 31. Martyrio coronatus est
Domini 584. vt docet Baronius, quamuis alijs
atque aliter sentiant.

13. Aprilis.
Hermenigil
dam conuer-
tit Leander
Episcopus.

Sicut multorum qui ab Hispaniarum partibus
veniunt relatione cognouimus nuper Hermenigildus rex, Liuigildi regis VVifgotthorum
filius ab Arriana hæresi ad fidem Catholicam
reuerendiss. Leandro Hispalitano episcopo
canta, conuersus est. Quæ pater Arrianus vt ad
dem hæresim rediret, & præmijs suadere, & a
terrere conatus est. Cumque ille constanter
sponderet, nūquam se veram fidem posse relin-
re quam semel agnouisset, iratus pater eum
nuit regno, rebusq; expoliavit omnibus. Cumque
sic virtutem mētis illius emollire valuisse, in
illum custodia concludens, collum mansueti-
us ferro ligauit. Cœpit itaq; idem Hermenigildus
rex iuuenis regnum despiceret, & forti desiderante
leste quarens in cilicijs vinculatus iacens om-
tenti Deo ad confortandum se preces effunderet,
toque sublimiùs gloriam transeuntis mundi
cere, quāto & religatus nouerat nil fuisse, quod
tuerit auferri.

Mittitur à
patre in car-
cerem.

Superueniente autem Paschalis festiuitate
intempestæ noctis silētio ad eum perfidus
riannus episcopus misit, vt ex eius manu sacra-
consecrationis cōmunionem perciperet, atque
hoc ad patris gratiā redire mereretur. Sed
deditus, Arriano episcopo venienti exprobra-
debut, eiusque à se perfidiam dignis increpationibus
repoluit: quia etsi exteriùs iacebat ligatus

Communi-
onem Arri-
ana respuit.

se tamen
Ad se ita
fremuit,
stantissim
occideren
gressi sum
corporis
mere, qu
constiter
ius gloria
Nam cœp
tus ad cor
que adeo
Quida
pore acc
est, quate
iure a cun
no perfid
fecisse se
lutem. N
vir: sed g
venire no
trema per
pius veh
lum suum
dare curat
& in fratr
mendatio
Post cu
perfidum,
ne hærese
VVifgotth
dem, vt n
qui regni

se tamen in magno mentis culmine stabat securus. Ad se itaque reuerso episcopo Arrianus pater infremuit, statimque suos apparitores misit, qui constantissimum Confessorem Dei illic, ubi iacebat, occiderent: quod & factum est. Nam mox ut ingressi sunt, securim, cerebro eius insigentes, vitam corporis abstulerunt: hocque in eo valuerunt perimere, quod ipsum quoque, qui peremptus est, in se constiterat despexisse. Sed pro ostendenda vera eius gloria, superna quoque non defuere miracula. Nam coepit in nocturno silentio, psalmodia cantus ad corpus eiusdem regis & martyris audiri: atque adeo veraciter regia & martyris.

Perimitur in carcere.

Miracula facta sunt.

Quidam etiam ferunt, quod illic nocturno tempore accensae lampades apparebant: vnde & factum est, quatenus corpus illius, ut videlicet martyris, iure a cunctis fidelibus venerari debuisset. Pater vero perfidus & paricida commotus poenitentia hoc fecisse se doluit, nec tamen usque ad obtinendam salutem. Nam quia vera esset Catholica fides, agnovit: sed gentis suae timore perterritus, ad hanc pervenire non meruit. Qui oborta aegritudine ad extrema perductus est, & Leandro Episcopo, quem prius vehementer afflixerat, Richardum regem suum, quem in sua haeresi reliquerat, commendare curavit, ut in ipso quoque talia faceret, qualia & in fratre suis adhortationibus fecisset. Qua commendatione expleta defunctus est.

* Recchardus.

Post cuius mortem Richardus rex non patrem perfidum, sed fratrem martyrem sequens, ab Arriano haereseos prauitate conuersus est. Totam quoque Visigothorum gentem ita ad veram perduxit fidem, ut nullum in suo regno militare permetteret, qui regni Dei hostis existeret per haeticam prauitatem.

Recchardus Rex ex Arriano fit Catholicus.

tatem nō timeret. Nec mirum quōd veræ fidei prædicator factus est, qui frater est martyris: cuius quoque merita adiuvant, ut ad omnipotentis Deum gremium tam multos reducat. Qua in re confidendum nobis est, quia totum hoc agi nequaquam posset, si Hermenigildus rex pro veritate mortuum non fuisset. Nam sicut scriptum est, Nisi granum in mentem cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet: si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. Hoc fieri videmus in membris, quod factum scimus in capite. In VVifigothorum enim gente, vnus mortuus est, ut multi viuerent. Cum vnum granum fideliter cecidit, ad obtinendam fidem animarum seges multa surrexit.

VITA S. LYDVVINAE VIRGINIS

nè admiranda. ex ea quæ est per F. Ioannem Bernardinum Franciscanum. Obijt virgo sanctissima anno salutis millesimo quadringentesimo tricesimo tertio, 18 Kalendas Maij.

14. Aprilis.
Lydvvinæ
patria & parentes.

Fuit in Comitatu Hollædiæ, oppido Scheidæ Petrus quidam Ioannis filius, qui non tantum virtutibus quàm honestis & religiosis admodum ortus natalibus, vxorem habebat Petronillam, minam cum alijs virtutibus tum pietatis impense studio insignè; ex qua, præter proles masculas & puellam vnicam suscepit cum alijs multis & corporis dotibus, tum verò eximia forma ac chritudine præditam; cui per regenerationis ærum Lydvvinæ nomen impositum fuit. Hæc ab infancunabulis, varijs exercita corporis doloribus cruciatibus, ad perfectionis ac totius quod dicitur civitatis culmen à Dño prouecta est. Sic enim diuina prouidentia statuisse videtur, ut neminem ad